

6. Stvoření

Bůh je Stvořitel všeho a v Písmu podal spolehlivou zprávu o své stvořitelské činnosti. V šesti dnech Pán stvořil „nebe i zemi“ i všechno pozemské tvorstvo a odpočinul sedmého dne onoho prvního týdne. Tak ustanovil sobotu jako trvalý památník svého dokončeného stvořitelského díla. První muž a žena byli učiněni k Božímu obrazu jako vrcholné dílo stvoření. Obdrželi vládu nad světem a zodpovědnost pečovat o něj. Svět byl po dokončeném stvoření „velmi dobrý“ a zvěstoval Boží slávu. (Gn 1,2; Ex 20,8-11; Ž 19,2-7; 33,6.9; 104; Žd 11,3)

Biblická zpráva je prostá. Na Boží stvořitelský příkaz se okamžitě objevilo „nebe, země, moře a všechno, co je v nich“.

Exodus 20:11 V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, ale sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin požehnal sobotní den a posvětil jej.

V pouhých šesti dnech došlo ke změně od „pusté a prázdné země“ k planetě plné života, hemžící se zcela dospělými tvory a rostlinami. Naše planeta hýřila jasnými, čistými, pestrými barvami, tvary a vůněmi. Všechno svědčilo o jedinečném vkusu a jemném citu pro detail a účel.

Pak Bůh „odpočinul“, přestal pracovat, aby mohl slavit a radovat se. Krása a velebnost těchto šesti dnů se měla navždy připomínat, protože Bůh „odpočinul“, přestal konat. Podívejme se nyní na biblickou zprávu o počátku.

„Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.“ Země byla zahalena vodou a temnotou. Prvního dne Bůh oddělil světlo od temnoty. Světlo nazval dnem a tmu nocí.

Druhého dne Bůh „oddělil vody“, tedy atmosféru od vody, která zůstala na zemi; tak vznikly vhodné podmínky pro život. Třetího dne Bůh shromáždil vody na jedno místo, a tak vznikla souš a moře. Potom Bůh přioděl holé pobřeží, pahorky a údolí; „země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromů, které nese plody se semeny“

Genesis 1:12 Země vydala zeleň: různé druhy bylin nesoucích semeno a různé druhy stromů nesoucích ovoce, v němž je jejich semeno. A Bůh viděl, že je to dobré.

Čtvrtého dne Bůh ustanovil slunce, měsíc a hvězdy „na znamení časů, dnů a let“. Slunce mělo vládnout nad dnem a měsíc nad nocí.

Genesis 1:14-16 ¹⁴Bůh řekl: "Ať jsou na nebeské obloze svítilny, aby oddělovaly den od noci; budou znameními k určování období, dnů a let; ¹⁵budou na nebeské obloze svítilnami k osvětlování země!" - a stalo se. ¹⁶Bůh učinil dvě veliké svítilny: větší, aby vládla dni, a menší, aby vládla noci; učinil rovněž hvězdy. Pátého dne Bůh stvořil ptáky a mořské živočichy. Učinil je „podle jejich druhu“ což naznačuje, že zvířata, která stvořil,

se budou rozmnožovat pouze v rámci svých vlastních druhů.

Genesis 1:21 Bůh tedy stvořil velké mořské obludy a všemožné druhy čilých živočichů, jimiž se zahemžily vody, i všemožné druhy okřídlených ptáků. A Bůh viděl, že je to dobré.

Šestáho dne Bůh stvořil vyšší formy života zvířat. **Genesis 1:24** Bůh řekl: "Ať země vydá různé druhy živočichů: různé druhy dobytka, drobné havěti i polní zvěře!" - a stalo se.

Potom jako vrcholný čin stvoření Bůh učinil „člověka, aby byl jeho obrazem. **Genesis 1:27** Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k obrazu Božímu stvořil jej: jako muže a ženu stvořil je.

Když bylo dílo stvoření dokončeno tak je v knize Genesis 1:31 napsáno „Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré.“

Boží stvořitelské slovo

V **Žalmu 33:6** je napsáno „Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem, dechem jeho úst pak všechen jejich zástup.“

Jak působilo toto stvořitelské slovo?

Stvořitelské slovo a preexistující hmota. Slova první knihy Mojžíšovy „Bůh řekl“ jsou úvodem k dynamickému Božímu příkazu, který stojí za velkolepými událostmi šesti dnů stvoření.

Genesis 1:3 Bůh řekl: "Ať je světlo!" - a bylo světlo.

Genesis 1:6.9 ⁶Bůh řekl: "Ať je uprostřed vod obloha, aby oddělovala vody od vod!" ⁹Bůh řekl: "Ať se vody pod nebem shromáždí na jedno místo a ať se ukáže souš!" - a stalo se.

Genesis 1:11 Tehdy Bůh řekl: "Ať země zplodí zeleň: byliny nesoucí semeno a různé druhy plodných stromů nesoucích ovoce, v němž je jejich semeno na zemi!" - a stalo se.

Genesis 1:14-15 ¹⁴Bůh řekl: "Ať jsou na nebeské obloze svítílny, aby oddělovaly den od noci; budou znamením k určování období, dnů a let; ¹⁵budou na nebeské obloze svítílnami k osvětlování země!" - a stalo se.

Genesis 1:20 Bůh řekl: "Ať se vody zahemží množstvím živočichů a nad zemí pod nebeskou oblohou ať létají ptáci!"

Genesis 1:24 Bůh řekl: "Ať země vydá různé druhy živočichů: různé druhy dobytka, drobné havěti i polní zvěře!" - a stalo se.

V každém příkazu byla stvořitelská energie, která proměnila planetu „pustou a prázdnou“

v ráj. **Žalm 33:9** On promluvil - a stalo se, všechno povstalo jeho příkazem.

Bible jasně učí, že Božím slovem byly založeny světy a že toto stvořitelské slovo nebylo závislé na preexistující hmotě (tvořilo *ex nihilo*) tedy z ničeho. **Židům 11:3** Vírou rozumíme, že vesmír byl stvořen Božím slovem, takže to, co vidíme, nevzniklo z ničeho viditelného.

Ačkoli Bůh někdy použil již existující hmotu – Adam a zvířata byli učiněni ze země a Eva byla zformována z Adamova žebra.

Genesis 2:7 Hospodin Bůh pak z prachu země zformoval člověka a do jeho chřípí vdechl dech života. Tak se člověk stal živou bytostí.

Genesis 2:19 Hospodin Bůh totiž zformoval ze země všechnu polní zvěř i všechno nebeské ptactvo a přivedl je k Adamovi, aby viděl, jak je pojmenuje. Jakkoli pak Adam nazval kterého živočicha, tak se jmenoval.

Genesis 2:22 Z onoho žebra, které vzal z Adama, pak Hospodin Bůh vytvořil ženu a přivedl ji k Adamovi.

– v konečném důsledku byl to Bůh, který stvořil veškerou hmotu.

Zpráva o stvoření

Ohledně zprávy o stvoření v 1. Mojžíšově již bylo položeno mnoho otázek. Odporují si obě zprávy o stvoření, které obsahuje první kniha Bible, nebo se shodují? Jsou dny stvoření doslovné, nebo představují dlouhé časové úseky? Byla nebesa – slunce, měsíc a dokonce i hvězdy – stvořena před pouhými 6000 lety?

Zpráva o stvoření. Obě biblické zprávy o stvoření, první v Gn 1,1-2,3 a druhá v Gn 2,4-25 se shodují.

První zpráva v chronologickém pořádku popisuje stvoření všech věcí.

Druhá zpráva začíná slovy: „*Toto je rodopis nebe a země...*“ To je výraz, který se v 1. Mojžíšově používá v úvodu rodokmenu (Gn 5,1; 6,9; 10,1).

Genesis 5:1 Toto je kniha Adamova příběhu. Tenkrát, když Bůh stvořil člověka, učinil jej podle své podoby.

Genesis 6:9 Toto je Noemův příběh. Noe byl mezi svými současníky spravedlivý a poctivý člověk. Noe žil s Bohem.

Genesis 10:1 Toto jsou rody Noemových synů Sema, Chama a Jáfeta. Po potopě se jim narodili synové.

Tato zpráva popisuje místo člověka ve stvoření. Není přísně chronologická, ale ukazuje,

že všechno sloužilo k tomu, aby bylo připraveno prostředí pro člověka. Na rozdíl od první zprávy říká více podrobností o stvoření Adama a Evy a o prostředí, které Bůh vytvořil v zahradě Eden. Navíc nás informuje o podstatě lidství a o Boží vládě. Pouze když tyto dvě zprávy přijmeme jako doslovné a historické, budou se shodovat s ostatními částmi Písma.

Dny stvoření. Dny v biblické zprávě o stvoření jsou doslovné 24 hodinové úseky. Typickým způsobem, jak starozákonní lid Boží vyjadřoval čas, je označení „večer a jitra“ (Gn 1,5.8.13.19.23.31),

Genesis 1:5 Bůh nazval světlo "den" a tmu nazval "noc". Byl večer a bylo ráno, den první.

Genesis 1:8 Bůh nazval oblohu "nebe" a byl večer a bylo ráno, den druhý.

Genesis 1:13 Byl večer a bylo ráno, den třetí.

Genesis 1:19 Byl večer a bylo ráno, den čtvrtý.

Genesis 1:23 Byl večer a bylo ráno, den pátý.

Genesis 1:31 Bůh viděl všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré! Byl večer a bylo ráno, den šestý.

přičemž se specifikuje začátek dne – večer neboli západ slunce.

Leviticus 23:32 Bude to pro vás sobota všech sobot. Od večera devátého dne onoho měsíce do následujícího večera se budete postit a zachovávat sobotní odpočinek."

Deuteronomium 16:6 Hod beránka pořádej pouze na místě, které Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí za příbytek pro své jméno, a to večer při západu slunce, v dobu, kdy jsi odcházel z Egypta.

Neexistuje žádný důvod pro tvrzení, že výraz den znamenal jeden doslovný den například v 3. Mojžíšově a tisíce nebo milióny let v 1. Mojžíšově.

Hebrejské slovo překládané v 1. Mojžíšově 1. kap. výrazem den je *jom*. Je-li *jom* spojeno s určitým číslem, znamená vždycky doslovný den o 24 hodinách (např. Gn 7,11; Ex 16,1)

Genesis 7:11 Stalo se to šestistého roku Noemova života, sedmnáctého dne druhého měsíce. Ten den vytryskly všechny prameny veliké propasti a nebeské průduchy se otevřely.

Exodus 16:1 Potom vytáhli z Elimu. V patnáctý den druhého měsíce po jejich odchodu z Egypta přišla celá izraelská obec na poušť Sin ležící mezi Elimem a Sinajem.

– to jen potvrzuje, že zpráva o stvoření mluví o doslovných 24 hodinových dnech.

Deset Božích přikázání poskytuje další důkaz, že zpráva o stvoření v 1. Mojžíšově mluví o doslovných dnech. Ve čtvrtém přikázání Bůh říká: **Exodus 20:8-11** ⁸Pamatuj na sobotní den, aby ti byl svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci, ¹⁰ale sedmý den je dnem odpočinku, zasvěceným Hospodinu, tvému Bohu. Nebudeš dělat žádnou práci - ty, tvůj syn ani tvá dcera, tvůj otrok ani tvá děvečka, tvé dobytče ani přistěhovalec ve tvých branách. ¹¹V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, ale sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin požehnal sobotní den a posvětil jej.

Bůh zde znovu stručně podává zprávu o stvoření. Každý den (*jom*) byl naplněn stvořitelskou činností a týden stvoření pak vyvrcholil sobotou. Sobotní den o 24 hodinách proto připomíná doslovný týden stvoření. Čtvrté přikázání by nemělo smysl, pokud by každý den trval celé věky.

Ti, kteří citují 2. List Petrův 3:8, že „jeden den je u Pána jako tisíc let“ a snaží se tak dokázat, že dny stvoření nebyly doslovnými dny o 24 hodinách, přehlížejí skutečnost, že tentýž verš končí slovy „tisíc let jako jeden den“. Kdo ve dnech stvoření vidí tisíce let nebo dlouhá neurčitá údobí miliónů nebo dokonce miliard let, zpochybňuje platnost Božího slova – podobně, jak to udělal had v rozhovoru s Evou.

Co je „nebe“? Je pochopitelné, že jsou někteří lidé zmateni verši, které říkají, že Bůh „stvořil nebe a zemi“ (Gn 1,1; srov. 2,1; Ex 20,11),

Genesis 1:1 Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi.

Genesis 2:1 Tak bylo dokončeno nebe a země s veškerou jejich rozmanitostí.

Exodus 20:11 V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, ale sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin požehnal sobotní den a posvětil jej.

ale slunce, měsíc a hvězdy stvořil až čtvrtého dne stvořitelského týdne před 6000 lety (Gn 1,14-19).

Genesis 1:14-19 ¹⁴Bůh řekl: "Ať jsou na nebeské obloze svítilny, aby oddělovaly den od noci; budou znameními k určování období, dnů a let; ¹⁵budou na nebeské obloze svítilnami k osvětlování země!" - a stalo se. ¹⁶Bůh učinil dvě veliké svítilny: větší, aby vládla dni, a menší, aby vládla noci; učinil rovněž hvězdy. ¹⁷Bůh je umístil na nebeské obloze, aby osvětlovaly zemi, ¹⁸aby panovaly nade dnem a nocí a aby oddělovaly světlo od tmy. A Bůh viděl, že je to dobré. ¹⁹Byl večer a bylo ráno, den čtvrtý.

Začala všechna nebeská tělesa existovat v té době?

Ve stvořitelském týdnu nejde o nebe, kde Bůh přebýval od věčnosti. „Nebe“ v první a druhé kapitole 1. Mojžíšovy, se pravděpodobně vztahuje na planety a hvězdy, které jsou

nejblíže naší zemi.

Ve skutečnosti země nebyla Kristovým prvním stvořeným dílem, ale pravděpodobněji jeho posledním dílem. Bible popisuje Boží syny, pravděpodobně Adamy všech nepadlých světů, jak se s Bohem setkali v nějaké vzdálené části vesmíru. (Jb 1,6-12).

Job 1:6-12 ⁶Jednoho dne, když synové Boží přišli, aby předstoupili před Hospodina, přišel s nimi i satan. ⁷"Odkud jdeš?" zeptal se Hospodin satana. "Toulal jsem se po zemi sem a tam," odpověděl mu satan. ⁸"A všiml sis mého služebníka Joba?" řekl mu na to Hospodin. "Na zemi mu není rovného - ten muž je bezúhonný a poctivý, bohabojný a prostý všeho zla." ⁹"Copak Job ctí Boha zadarmo?" namítl satan Hospodinu. ¹⁰"Copak jsi kolem něj, kolem jeho domu a kolem všeho, co má, nepostavil hradbu ze všech stran? Všemu, co dělá, žehnáš a jeho stáda se množí po kraji. ¹¹Zkus ale vztáhnout ruku a sáhnout mu na všechno, co má - uvidíš, že ti pak bude do očí zlořečit!" ¹²"Tak dobrá," řekl Hospodin satanovi. "Všechno, co má, ať je ve tvé moci. Jeho samotného se ale nedotkneš!" A s tím satan od Hospodina odešel.

Zkoumání vesmírného prostoru neobjevilo dosud žádné obydlené planety. Ty jsou pravděpodobně někde v nekonečném prostoru, mimo dosah našeho hříchem poskvrněného slunečního systému, zajištěny proti infekci hříchu.

Bůh stvoření

Jaký je náš Bůh Stvořitel? Má tato nekončená Osobnost zájem o nás – nepatrné částičky života ve vzdálené části vesmíru? Soustředil se Bůh po stvoření země na větší a lepší věci?

Pečující Bůh. Biblický záznam o stvoření začíná zprávou o Bohu a směřuje k lidem. Ukazuje, že stvořením nebe a země Bůh připravoval pro lidstvo dokonalé prostředí. Člověk, muž a žena, byl jeho vrcholným uměleckým dílem.

Zpráva představuje Boha jako pečlivého projektanta, který má o své stvoření zájem. Vytvořil pro ně zvláštní zahradní domov a svěřil jim odpovědnost za jeho rozvoj. Stvořil lidské bytosti tak, aby s ním mohly navázat vztah. Neměl to být vynucený, nepřirozený vztah. Stvořil je se svobodou volby a se schopností milovat ho a sloužit mu.

Kdo byl Bohem-Stvořitelem? Na stvoření měli podíl všichni členové Trojice.

Genesis 1:2 Země pak byla pustá a prázdná, nad propastí byla tma a nad vodami se vznášel Boží Duch.

Genesis 1:26 Tehdy Bůh řekl: "Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby! Ať panují nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobyt看kem, nade vší zemí i nad veškerou havětí lezoucí po zemi."

Aktivním činitelem však byl Syn Boží, preexistující Kristus. V úvodu své zprávy o stvoření Mojžíš napsal: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.“ Jan měl tato slova na mysli, když popsal Kristovu roli při stvoření takto: **Jan 1:1-3** ¹Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze něj a bez něj nepovstalo nic, co je.

Pak na tomtéž místě Jan plně objasňuje, o kom píše: Jan 1:14 „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ Ježíš byl Stvořitel, na jehož příkaz vznikla země.

Židům 1:2 ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil celý svět.

Efeským 3:8-9 ⁸Mně, zdaleka nejmenšímu ze všech svatých, byla dána ta milost, abych mezi pohany hlásal Kristovo nepopsatelné bohatství ⁹a abych všem vysvětlil jeho plán, to tajemství od věků skryté v Bohu, Stvořiteli všeho.

Projev Boží lásky. Jak hluboká je Boží láska! Když Kristus s laskavou péčí klečel u Adama a tvořil ruku prvního člověka, musel vědět, že lidské ruce jej budou jednoho dne týrat a nakonec ho přibijí na kříž. V určitém smyslu se stvoření spojuje s křížem, neboť Kristus Stvořitel byl zabit od počátku světa (Zj 13,8; Kral.).

Zjevení 13:8 Budou se jí klanět všichni obyvatelé země, každý, jehož jméno není od stvoření světa zapsáno v knize života zabitého Beránka.

Jeho božské předzvědění jej nezastavilo. Pod zlověstným mrakem Golgoty Kristus vdechl do Adamova chřípí dech života, i když věděl, že tento stvořitelský čin jej připraví o jeho vlastní život. Základem stvoření je láska, kterou nedokážeme pochopit.

Smysl stvoření

Láska motivuje všechno, co Bůh činí, neboť on je láska.

1. List Janův 4:8 Kdo nemiluje, nezná Boha - vždyť Bůh je láska.

Nestvořil nás jen proto, abychom ho mohli milovat, ale aby také on mohl milovat nás. Jeho láska ho vedla k tomu, že se ve stvoření rozdělil o jeden z největších darů, jaký může dát – život. Naznačuje Bible, co je cílem existence vesmíru a jeho obyvatel?

Zjevovat Boží slávu. Svým stvořeným dílem Bůh zjevuje svou slávu. **Žalm 19:2-5** ²Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. ³Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. ⁴Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. ⁵Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě.

Proč tolik vyvyšovat Boží slávu? Příroda je Božím svědkem. Božím úmyslem je, aby stvořené věci vedly lidi k jejich Stvořiteli. Pavel říká: **Římanům 1:20** „Jeho věčnou moc

a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.“

Tím, že nás příroda přitahuje k Bohu, poznáváme více Boží vlastnosti, které pak můžeme uplatnit ve svém vlastním životě. Tím, že budeme odrážet Boží charakter, vzdáváme slávu Bohu, a tak plníme účel, pro který jsme byli stvořeni.

Osídlit svět. Stvořitel nechtěl, aby se země stala osamocenou a prázdnou planetou. Měla být obydlena.

Izaiáš 45:8 Nebesa, sešlete shůry rosu, ať spravedlnost prší z oblaků! Otevři se, země, ať spása vyraší, spravedlnost ať vzklíčí spolu s ní! Já Hospodin jsem to vytvořil.

Když první člověk cítil potřebu společníka, stvořil Bůh ženu.

Genesis 2:22 Z onoho žebra, které vzal z Adama, pak Hospodin Bůh vytvořil ženu a přivedl ji k Adamovi.

1. List Korintským 11:9 Muž také nebyl stvořen kvůli ženě, ale žena kvůli muži.

Proto Bůh vytvořil instituci manželství.

Genesis 2:22-25 ²²Z onoho žebra, které vzal z Adama, pak Hospodin Bůh vytvořil ženu a přivedl ji k Adamovi. ²³Adam tenkrát řekl: "To je konečně ona: kost z mých kostí, tělo z mého těla! Bude se nazývat manželkou, neboť je vzata z manžela!" ²⁴To proto muž opouští otce i matku - aby přilnul ke své manželce a stali se jedním tělem. ²⁵Oba dva, muž i jeho žena, byli nazí a nestyděli se.

Stvořitel tomuto páru svěřil nejen vládu nad tímto nově stvořeným světem, ale slovy „plodte a množte se“ (Gn 1,28) jim udělil přednost účastnit se na jeho vytváření.

Význam stvoření

Lidé jsou v pokušení přehlížet učení o stvoření. Říkají: „Koho zajímá, jak Bůh stvořil zemi? My spíše potřebujeme vědět, jak se dostat do nebe.“ Avšak učení o Božím stvořitelském díle vytváří „nepostradatelný základ pro křesťanskou a biblickou teologii“ Řada základních biblických pojmů vychází z učení o stvoření. Vědomí toho, že Bůh stvořil „nebe a zemi“, může ve svých důsledcích opravdu pomoci člověku nalézt cestu k novému nebi a nové zemi, o níž hovoří Jan ve Zjevení. Jaké důsledky vyplývají z učení o stvoření?

Lék na modloslužbu. Boží stvořitelská moc odlišuje Boha od všech jiných tzv. bohů.

1. Letopisů 16:24-27 ²⁴O jeho slávě národům vyprávějte, o jeho divech řekněte lidem všem! ²⁵Veliký je Hospodin, vši chvály hodný, nad všechny bohy ohromný! ²⁶Bohové národů jsou samé modly, Hospodin ale stvořil nebesa. ²⁷Sláva a nádhera je v jeho

přítomnosti, síla a radost je tam, kde přebývá.

Žalm 96:4-5 ⁴Veliký je Hospodin, vši chvály hodný, nad všechny bohy ohromný.
⁵Bohové národů jsou samé modly, Hospodin ale stvořil nebesa.

Izaiáš 40:18-26 ¹⁸Ke komu chcete Boha přirovnat? Čemu se podle vás podobá? ¹⁹Odlité modle řemeslníka, pozlacené od zlatníka, s řetízky tepanými ze stříbra? ²⁰Anebo obětnímu daru chudáka, jenž trvanlivé dřevo vybírá a hledá zručného řemeslníka, ať postaví modlu, co se nehýbá? ²¹Copak to nevíte? Copak neslyšíte? Copak se vám to od počátku neoznamuje? Copak od založení země nerozumíte? ²²On se nad obzorem na trůn usadil, obyvatelé země jsou pro něj kobyly. On prostírá nebe jako baldachýn, roztahuje je jako stan k bydlení. ²³On panovníky vniveč obrací, soudcové země jsou pro něj nicotní. ²⁴Sotva jsou zasazeni, sotva zaseti, sotva zapustí v zemi kořeny, jak na ně zavane, uschnou hned, jak plevy odnáší je vichřice. ²⁵Ke komu mě tedy chcete přirovnat? Svatý říká: Kdo se mi vyrovná? ²⁶Zvedněte oči a pohleďte: Kdo stvořil toto vše? Kdo koná přehlídku hvězdných zástupů, kdo je volá jménem, všechny do počtu? Má nesmírnou sílu, jeho moc je úžasná - nikdy mu nechybí ani jediná!

Máme uctívat Boha, který nás stvořil, a ne bohy, které jsme si udělali sami. Pro svou stvořitelenskou moc si zasluhuje naši úplnou věrnost. Každý vztah, který tuto věrnost narušuje, je modloslužbou a podléhá Božímu soudu. Tak se věrnost Stvořiteli stává záležitostí života nebo smrti.

Základ pravé bohoslužby. Naše bohoslužba je založena na skutečnosti, že Bůh je náš Stvořitel a my jsme jeho stvoření.

Žalm 95:6 Pojd'te a klaňme se, před ním padněme, Hospodin je náš Tvůrce, před ním klekněme!

Důležitost této myšlenky je vyjádřena tím, že je obsažena ve výzvě všem obyvatelům země, kteří žijí těsně před Kristovým druhým příchodem – mají se klanět Tomu, „kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“

Zjevení 14:6-7 ⁶Spatřil jsem také jiného anděla, letícího středem nebe, který měl věčné evangelium, aby je kázal obyvatelům země - každému národu, kmenu, jazyku i lidu - ⁷jak říká mocným hlasem: "Bojte se Boha a vzdejte mu chválu, neboť přišla hodina jeho soudu. Klanějte se Tomu, který stvořil nebe, zemi, moře i prameny vod!"

Sobota – památník stvoření. Bůh ustanovil sedmý den – sobotu, aby nám každý týden připomínala, že jsme jeho stvoření. Sobota je darem milosti, který hovoří ne o tom, co jsme učinili my, ale co učinil Bůh. Tento den Bůh zvláštním způsobem požehnal a posvětil, abychom nikdy nezapomněli, že kromě práce má život obsahovat i společenství se Stvořitelem, odpočinek a oslavování předivných Božích stvořitelských skutků. **Genesis 2:2-3** ²Sedmého dne Bůh dokončil dílo, na němž pracoval; sedmého dne

odpočinul od veškeré práce, kterou dělal. ³Bůh sedmý den požehnal a posvětil jej, neboť v něm Bůh odpočinul od všeho díla, jež vykonal, když tvořil.

Stvořitel umístil toto přikázání do středu mravního zákona jako věčné znamení a symbol stvoření, protože chtěl zdůraznit jeho důležitost jako posvátného památníku své stvořitelské moci (Ex 20,8-11; 31,13-17; Ez 20,20).

Exodus 20:8-11 ⁸Pamatuj na sobotní den, aby ti byl svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci, ¹⁰ale sedmý den je dnem odpočinku, zasvěceným Hospodinu, tvému Bohu. Nebudeš dělat žádnou práci - ty, tvůj syn ani tvá dcera, tvůj otrok ani tvá děvečka, tvé dobytče ani přistěhovalec ve tvých branách. ¹¹V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, ale sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin požehnal sobotní den a posvětil jej.

Exodus 31:13-17 ¹³"Promluv k synům Izraele: Zachovávejte mé soboty, neboť to je znamení mezi mnou a vámi po všechna vaše pokolení, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Posvětitel. ¹⁴Zachovávejte sobotu; ať je vám svatá. Kdo ji znesvětil, musí zemřít. Každý, kdo by v ten den pracoval, bude vyobcován ze svého lidu. ¹⁵Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne je sobota, Hospodinův svatý den odpočinku. Každý, kdo by v sobotní den dělal nějakou práci, musí zemřít. ¹⁶Ať synové Izraele zachovávají sobotu; ať sobotu dodržují jako věčnou smlouvu po všechna svá pokolení. ¹⁷Je to věčné znamení mezi mnou a syny Izraele. V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, ale sedmého dne odpočinul a nabral dech."

Ezechiel 20:20 Svěťte mé soboty, ať jsou znamením mezi mnou a vámi, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Bůh.

Manželství – Boží ustanovení. Během stvořitelského týdne Bůh vytvořil manželství jako Boží ustanovení. Božím úmyslem bylo, aby toto svaté spojení dvou bytostí bylo nezrušitelné. Muž měl „přilnout ke své ženě“ a měli „se stát jedním tělem.“

Genesis 2:24 To proto muž opouští otce i matku - aby přilnul ke své manželce a stali se jedním tělem.

Marek 10:9 Co Bůh spojil, ať člověk nerozděluje.

Základ správného sebehodnocení. Zpráva o stvoření říká, že jsme byli stvořeni k Božímu obrazu. Toto poznání nám umožňuje mít správnou představu o hodnotě jednotlivce. Nenechává prostor pro sebezpochybňování. Ve stvoření nám patří jedinečné místo. Máme zvláštní přednost trvalé komunikace se Stvořitelem a možnost se mu stále více podobat.

Základ pravého společenství. Bůh Stvořitel se stává Otcem.

Malachiáš 2:10 Nemáme všichni jednoho Otce? Nestvořil nás jeden Bůh? Proč tedy znesvěcujeme smlouvu svých otců, když jsme jedni druhým nevěrní?

Proto i celé lidstvo je bratrským společenstvím. Je naším Otcem a my jsme jeho děti. Bez ohledu na pohlaví, rasu, vzdělání nebo postavení byli všichni lidé stvořeni k Božímu obrazu. Kdyby to lidé pochopili a řídili se tímto poznáním, pak by přestal existovat rasismus, slepý fanatismus a každá další forma diskriminace.

Osobní správcovství. Protože nás Bůh stvořil, patříme jemu. Z toho vyplývá, že je svatou odpovědností být věrnými správci svých tělesných, duševních i duchovních schopností. Jednání v nezávislosti na Stvořiteli je výrazem nevďčnosti.

Odpovědnost za prostředí. Při stvoření Bůh postavil prvního muže a ženu do zahrady Edenu.

Genesis 2:8 Hospodin Bůh vysázal v Edenu na východě zahradu a do ní postavil člověka, jehož zformoval.

Měli obdělávat půdu a „panovat“ nad veškerými druhy zvířat. Bůh nám tak svěřil odpovědnost za zachování našeho prostředí.

Genesis 1:28 A Bůh jim požehnal. Bůh jim řekl: "Plod'te a množte se, naplňte zem, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem i nad každým živočichem lezoucím po zemi."

Důstojnost tělesné práce. Stvořitel žádal Adama, aby zahradu Eden „obdělával a střežil“.

Genesis 2:15 Hospodin Bůh tedy vzal člověka a usadil ho do zahrady Eden, aby ji obdělával a střežil.

Boží povolání k užitečné práci v dokonalém světě ukazuje, jak důstojná je tělesná práce.

Hodnota hmotného vesmíru. Na konci každého dne stvoření Bůh řekl, že to, co učinil, bylo „dobré“ (Gn 1,10.12.18.21.25).

Genesis 1:10 Bůh nazval souš "země" a shromáždění vod nazval "moře". A Bůh viděl, že je to dobré.

Genesis 1:12 Země vydala zeleň: různé druhy bylin nesoucích semeno a různé druhy stromů nesoucích ovoce, v němž je jejich semeno. A Bůh viděl, že je to dobré.

Genesis 1:18 aby panovaly nade dnem a nocí a aby oddělovaly světlo od tmy. A Bůh viděl, že je to dobré.

Genesis 1:21 Bůh tedy stvořil velké mořské obludy a všemožné druhy čilých živočichů, jimiž se zahemžily vody, i všemožné druhy.

Genesis 1:25 Bůh učinil různé druhy polní zvěře a dobytka i všemožné druhy zemské havěti. A Bůh viděl, že je to dobré.

O svém dokončeném díle prohlásil, že je „velmi dobré“ (Gn 1,31). Stvořená hmota proto není ve skutečnosti zlá, ale dobrá.

Genesis 1:31 Bůh viděl všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré! Byl večer a bylo ráno, den šestý.

Lék na pesimismus, samotu a bezvýznamnost. Zpráva o stvoření ukazuje, že život nevznikl náhodnou evolucí, ale že vše bylo stvořeno s určitým záměrem. Lidé byli stvořeni pro věčně trvajícím vztah se samotným Stvořitelem. Když pochopíme, že jsme byli stvořeni s určitým záměrem, dostane život smysl. Zmizí bolestná prázdnota a nespokojenost, kterou mnozí lidé pociťují a bude nahrazena Boží láskou.

Svatost Božího zákona. Boží zákon existoval už před pádem do hříchu. I ve svém nepadlém stavu mu byli lidé podřízeni. Varoval před sebezničením, ukazoval hranice svobody (Gn 2,17)

Genesis 2:16-17 ¹⁶Hospodin Bůh člověku přikázal: "Z každého stromu v zahradě můžeš svobodně jíst, ¹⁷kromě stromu poznání dobra i zla. Z toho nejez, neboť v den, kdy bys z něj jedl, jistě zemřeš."

Zákon také zajišťoval štěstí a mír poddaných Božího království.

Genesis 3:22-24 ²²Hospodin Bůh si tehdy řekl: "Hle, člověk se stal jakoby jedním z nás, neboť zná dobro i zlo. Nyní se tedy postarám, aby nevztáhl ruku, nevzal také ze stromu života a nežil navěky." ²³Proto Hospodin Bůh člověka vyhnal ze zahrady Eden, aby obdělával zemi, z níž byl vzat. ²⁴Vyhostil člověka a na východní straně zahrady Eden umístil cheruby s míhajícími se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.

Posvátnost života. Život je posvátný proto, že Tvůrce života má stále podíl na vzniku nového lidského života. David velebí Boha za podíl na jeho narození.

Žalm 139:13-16 ¹³Mé nitro zformovalo ty sám, v lůně mé matky jsi mě tkal. ¹⁴Chválím tě za tvá díla ohromná, za to, jak podivuhodně jsem udělán a že mou duši tak dobře znáš! ¹⁵Jediná z mých kostí ti nebyla ukryta, když jsem byl vskrytu formován, když jsem byl hněten v zemských hlubinách! ¹⁶Můj zárodek tvé oči viděly, všechno jsi zapsal do knihy - dny, jež mi byly určeny, než začal první z nich.

U Izaiáše se Pán představuje jako Ten, „který tě vytvořil v životě matky“.

Izajáš 44:24 Toto praví Hospodin, který tě vykoupil, který tě v lůnu zformoval: Já jsem Hospodin, který vše působí, který sám roztahuje nebesa, který překlenuje zemi zcela sám,

Jelikož život je Boží dar, musíme si ho vážit: máme mravní povinnost jej chránit.

Boží stvořitelské dílo pokračuje

Dokončil Bůh své stvořitelské dílo? Zpráva o stvoření končí konstatováním: **Genesis 2:1** *Tak bylo dokončeno nebe a země s veškerou jejich rozmanitostí.*

Nový zákon potvrzuje, že Boží stvoření bylo ukončeno „od chvíle, kdy stvořil svět“.

Židům 4:3 *Do odpočinku tedy vcházíme jen my, kteří jsme uvěřili. On přece řekl: "Rozhněván jsem tenkrát odpřisáhl: Do mého odpočinku nikdy nevzkročí!" Jeho dílo je ovšem hotové už od stvoření světa.*

Znamená to, že Ježíšova stvořitelská energie již nepůsobí? Vůbec ne. Stvořitelské slovo stále různým způsobem působí.

1. *Kristus a jeho stvořitelské slovo.* Čtyři tisíce let po stvoření řekl setník Kristu: „Řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven.“ **Matouš 8:8** *Setník však odpověděl: "Pane, nezasloužím si, abys vešel pod mou střechu. Řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven.*

Stejně, jako tomu bylo při stvoření, Ježíš řekl, a sluha byl zdrav. Během Ježíšovy pozemské služby stejná stvořitelská energie, která vnesla kdysi život do bezduchého Adamova těla, křísila mrtvé a přinášela nový život postiženým, kteří ho prosili o pomoc.

2. *Stvořitelské slovo dnes.* Svět ani vesmír neexistují ze své vlastní síly. Bůh, který je stvořil, je také udržuje a zachovává. Je to On, kdo „zahaluje nebe mračny, který připravuje zemi deště, který dává na horách růst travě, který zvířatům dává potravu, i krkavčím mláďatům, když křičí“ (Ž 147,8.9; Jb 26,7-14).

Žalm 147:8-9 ⁸*On halí nebe do oblak a zemi deštěm zalévá, aby tráva rostla na horách.* ⁹*On dává zvířatům dostatek potravy, i mladým krkavcům, když k němu volají.*

Job 26:7-14 ⁷*On prostírá sever nad prázdňem, zavěšuje zemi na ničem.* ⁸*On váže vody do oblak, mračno pod nimi se však netrhá.* ⁹*On zahaluje úplněk, mrakem ho přikrývá jako závojem.* ¹⁰*Vykroužil obzor nad vodní hladinou, tam, kde je hranice světla s temnotou.* ¹¹*Nebeské pilíře třesou se, děsí se při jeho pohrůžce.* ¹²*On svojí mocí moře utišil, netvora rozdrtil svou moudrostí.* ¹³*Nebe svým dechem rozjasnil, slizkého hada svou rukou poranil.* ¹⁴*A to jsou z jeho cest pouhé okraje, jen slabý šepot o něm slyšíme - burácení jeho moci kdo by rozuměl?"*

On všechno udržuje svým slovem a „všechno jím stojí“. **List Koloským 1:17** *a on je přede vším a jím všechno stojí.*

List Židům 1:3 *On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; svým mocným slovem nese vše, co je. On se postaral o očistění hříchů a poté usedl po pravici Velebnosti na výsostech. Každá buňka našeho těla je závislá na Bohu. Každý dech, každý úder srdce,*

každé mrknutí oka mluví o péči laskavého Stvořitele. „V něm žijeme, pohybujeme se, jsme.“

Skutky 17:28 'Vždyť jím žijeme, hýbeme se a trváme.' Jak řekli někteří z vašich básníků: 'Jsme přece jeho rodina.'

Boží stvořitelská moc působila nejen při stvoření, ale také ve vykoupení a obnově. Bůh tvoří nové srdce (Iz 44,21-28; Ž 51,12).

Izajáš 44:21-28 ²¹Pamatuj na to, Jákobe, pamatuj, Izraeli, že jsi můj služebník. Já jsem tě vytvořil, jsi můj služebník, nezapomenu, Izraeli, na tebe. ²²Jak oblak zaženu viny tvé, tvé hříchy jak mlhu rozptýlím. Navrať se ke mně zpět - vždyť jsem tě vykoupil. ²³Jásejte, nebesa, Hospodin to učinil; radostně křičte, zemské hlubiny! Ať hory zvučně zpívají i lesy a všechny stromy v nich, neboť Hospodin Jákoba vykoupil a v Izraeli se oslaví! ²⁴Toto praví Hospodin, který tě vykoupil, který tě v lůnu zformoval: Já jsem Hospodin, který vše působí, který sám roztahuje nebesa, který překlenuje zemi zcela sám, ²⁵který maří lživá znamení a věštce v bláznův obrácí, který mudrce vrhá v zmatek a jejich vědění obrácí vniveč, ²⁶který potvrdí, co říká jeho služebník, a předpověď svých poslů naplní. Já říkám Jeruzalému: "Budeš obydlen!" a judským městům: "Vystavěna budete!" a pozvednu je z trosek. ²⁷Já říkám hlubině: "Vyschni, neboť vysuším tvé proudy." ²⁸Já říkám Kýrovi: "Můj pastýř," neboť mou vůli zcela naplní. Řekne Jeruzalému: "Bud' vystavěn!" a chrámu: "Bud' znovu založen!"

Žalm 51:12 Stvoř ve mně, Bože, srdce ryzí, v mém nitru obnov ducha stálosti.

Pavel říká: **Efezským 2:10** „Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky.“ **2. List Korintským 5:17** „Kdo je v Kristu, je nové stvoření.“ Bůh, který ve vesmíru vytvořil tolik galaxií, používá tutéž sílu při proměně nejubožejšího hříšníka ke svému vlastnímu obrazu.

Tato vykupující a obnovující síla není omezena pouze na změnu lidského života. Stejná moc, která původně stvořila nebe a zemi, je znovu po posledním soudu stvoří a učiní z nich nové a velkolepé stvoření – nová nebesa a novou zemi.

Izajáš 65:17-19 ¹⁷Hle - já stvořím nové nebe a novou zem; na minulé věci se zapomene, nikdo už nebude o nich přemýšlet. ¹⁸Nuže, radujte se a buďte šťastní navěky z mého stvoření: Hle - já stvořím Jeruzalém ke štěstí a jeho lid k radosti. ¹⁹Sám budu šťastný z Jeruzaléma, ze svého lidu se budu radovat - vždyť už v něm nebude slyšet pláč, křik se tam nebude už nikdy rozléhat!

Zjevení 21:21-22 ²¹A těch dvanáct bran bylo dvanáct perel: každá z těch bran byla z jedné perly. Ulice toho města byla ze zlata, čistého jako průhledné sklo. ²²V tom městě jsem ale neviděl žádný chrám. Jeho chrámem je totiž Pán Bůh Všemohoucí a Beránek.

Stvoření a spasení

V Kristu se setkává stvoření se spasením. On stvořil velkolepý vesmír a dokonalý svět. Mezi stvořením a spasením však existují významné protiklady, ale i podobnosti.

Trvání stvoření. Při stvoření Kristus přikázal a okamžitě se stalo. Stvoření bylo výsledkem moci jeho slova, ne přeměn v dlouhých časových údobích. Bůh všechno stvořil v šesti dnech. Ale proč stvoření trvalo i těchto šest dní? Nemohl promluvit jen jednou a v jediném okamžiku uvést všechno v existenci?

Bůh se možná v těchto šesti dnech radoval z rozvíjení naší planety. Možná tento „prodloužený“ čas souvisí s hodnotou, kterou Bůh dal každé stvořené věci, nebo s jeho přáním ustanovit sedmidenní týden jako model pro střídání práce a odpočinku člověka.

Spasení však nevzniklo pouhým slovem. Proces záchrany lidí trvá tisíciletí. Obsahuje starou a novou smlouvu. Třicet tři a půl let Kristova pozemského života a takřka 2000 let jeho následující nebeské přímluvné služby. Je to dlouhé časové rozpětí – podle biblické chronologie asi 6000 let od stvoření světa – a lidstvo se dosud nenavrátilo do zahrady Eden.

Kontrast mezi dobou potřebnou pro stvoření a pro nové stvoření ukazuje, že Bůh vždy jedná ve prospěch lidstva. Krátká doba potřebná pro stvoření zjevuje jeho touhu stvořit vyspělé tvory, kteří by se mohli radovat z jeho stvoření. Oddalovat dokončení stvoření tím, že by bylo závislé na procesu postupného vývoje v průběhu dlouhých časových údobí, by neodpovídalo charakteru milujícího Boha. Množství času potřebné na nové stvoření naopak zjevuje Boží lásku a touhu spasit co nejvíce lidí (2 Pt 3,9).

2. List Petrův 3:9 Pán neotálí splnit svůj slib, jak si někteří myslí, ale prokazuje vám svou trpělivost. Nechce totiž, aby někdo zahynul, ale aby všichni došli k pokání.

Kristovo stvořitelské dílo. V Edenu Kristus vyslovil stvořitelské slovo. V Betlémě „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi“ (J 1,14) – Stvořitel se stal součástí stvoření, a tak se snížil až k nám! Ačkoli nikdo z lidí nebyl svědkem Kristova stvoření světa, mnozí byli svědky jeho moci, která dala zrak slepému, řeč němému zdraví malomocným a život mrtvým.

Jan 9:6-7 ⁶Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto a pomazal mu jím oči. ⁷Potom mu řekl: "Jdi se umýt do rybníka Siloe" (což se překládá Poslaný). Odešel tedy a umyl se, a když přišel, viděl.

Matouš 9:32-33 ³²Sotva odešli, vtom k němu lidé přivedli němého člověka posedlého démonem. ³³Když pak byl ten démon vyhnán a němý začal mluvit, zástupy užasly a říkaly: „Něco takového je v Izraeli nevidáno!“

Matouš 8:2-3 ²Vtom přišel jeden malomocný a klaněl se mu se slovy: "Pane, kdybys jen chtěl, dokážeš mě očistit." ³On vztáhl ruku a dotkl se ho se slovy: "Já to chci. Buď čistý!" A jeho malomocenství bylo ihned očištěno.

Jan 11:14-45 ¹⁴Proto jim Ježíš řekl jasně: "Lazar zemřel. ¹⁵A kvůli vám jsem rád, že jsem tam nebyl, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu." ¹⁶Tomáš zvaný Dvojče tehdy ostatním učedníkům řekl: "Pojďme také, ať zemřeme s ním." ¹⁷Ježíš dorazil čtyři dny po Lazarově pohřbu. ¹⁸Betanie byla blízko Jeruzaléma, asi patnáct honů, ¹⁹a mnozí Židé přišli Martu a Marii utěšit ve smutku nad jejich bratrem. ²⁰Jakmile Marta uslyšela, že přichází Ježíš, vyšla mu naproti, ale Marie zůstala doma. ²¹"Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel!" řekla mu Marta. ²²"I teď ale vím, že o cokoli Boha požádáš, to ti Bůh dá." ²³"Tvůj bratr vstane," řekl jí Ježíš. ²⁴"Vím, že vstane - při vzkříšení v poslední den," odpověděla Marta. ²⁵"Já jsem vzkříšení i život," řekl jí Ježíš. "Kdo věří ve mě, i kdyby zemřel, bude žít. ²⁶A každý, kdo žije a věří ve mě, nezemře navěky. Věříš tomu?" ²⁷"Ano, Pane," odpověděla. "Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Boží Syn, který má přijít na svět." ²⁸A když to řekla, odešla a tajně zavolala svou sestru Marii: "Mistr je tu a volá tě." ²⁹Ta, jakmile to uslyšela, rychle vstala a šla k němu. ³⁰(Ježíš ještě nepřišel do vesnice, ale byl na tom místě, kam mu vyšla naproti Marta.) ³¹Židé, kteří byli s Marií v domě a utěšovali ji, uviděli, že rychle vstala a šla ven, a tak se k ní přidali. Mysleli si: "Jde plakat k hrobu." ³²Jakmile Marie přišla na místo, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám se slovy: "Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel." ³³Ježíš uviděl, jak pláče a jak pláčou Židé, kteří přišli s ní. Hluboce pohnut v duchu a rozrušen ³⁴se zeptal: "Kam jste ho položili?" "Pojď se podívat, Pane," řekli mu. ³⁵Ježíš se rozplakal. ³⁶"Podívejte, jak ho měl rád!" řekli Židé. ³⁷Někteří ale namítli: "Když otevřel oči slepého, nemohl se postarat, aby tenhle člověk nezemřel?" ³⁸V hlubokém rozrušení přišel Ježíš až k hrobu. Byla to jeskyně zavalená kamenem. ³⁹"Odvalte ten kámen," řekl Ježíš. "Pane, už zapáchá," namítla Marta, sestra mrtvého. "Vždyť je v hrobě čtvrtý den!" ⁴⁰"Neřekl jsem ti, že když budeš věřit, uvidíš Boží slávu?" odpověděl jí Ježíš. ⁴¹Když pak odstranili kámen od hrobu, Ježíš pozvedl oči a řekl: "Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. ⁴²Já vím, že mě vždycky slyšíš, ale říkám to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že jsi mě poslal." ⁴³Jakmile to dořekl, zvolal mocným hlasem: "Lazare, pojď ven!" ⁴⁴A ten, který zemřel, vyšel ven. Ruce i nohy měl svázané plátny a tvář měl ovinutou rouškou. "Rozvažte ho a nechte ho jít," řekl jim Ježíš. ⁴⁵Mnozí z těch Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš udělal, v něj tehdy uvěřili.

Kristus přišel jako druhý Adam, jako nový počátek lidstva (Ř 5). Kristus dal lidem v Edenu strom života, ale člověk jej přibil na dřevě Golgoty. V ráji byl člověk krásný, stvořený k obrazu Božímu, na Golgotě však visel zesláblý Člověk jako zločinec. V oba pátky, při stvoření i ukřižování, zvěstoval výrok „Dokonáno jest“ (Gn 2,2; J 19,30) dokončení stvořitelského díla. **Genesis 2:2** Sedmého dne Bůh dokončil dílo, na němž

pracoval; sedmého dne odpočinul od veškeré práce, kterou dělal.

Jan 19:30 Když Ježíš okusil ocet, řekl: "Je dokonáno!" Sklonil hlavu a odevzdal ducha.

První část Kristus vykonal jako Bůh, druhou jako člověk; první v plné síle, druhou v lidském utrpení; první na čas, druhou pro věčnost; to první podlehl pádu, to druhé přineslo vítězství nad satanem.

Kristovy dokonalé, božské ruce daly nejdříve člověku život; a byly to ruce Kristovy, probodené a zkrvavené, které člověku dají život věčný, neboť člověk byl nejen stvořen, ale může se také stát novým stvořením. Obě stvoření jsou dílem Kristovým. Žádné z nich není výsledkem přirozeného vývoje.

Tím, že jsme byli stvořeni k Božímu obrazu, jsme byli povoláni k tomu, abychom oslavovali Boha. Bůh zve každého z nás, jako korunní dílo svého stvoření, abychom s ním vstoupili do společenství a denně hledali Kristovu obnovující moc, abychom tak byli schopni lépe zrcadlit jeho obraz k Boží slávě.